Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

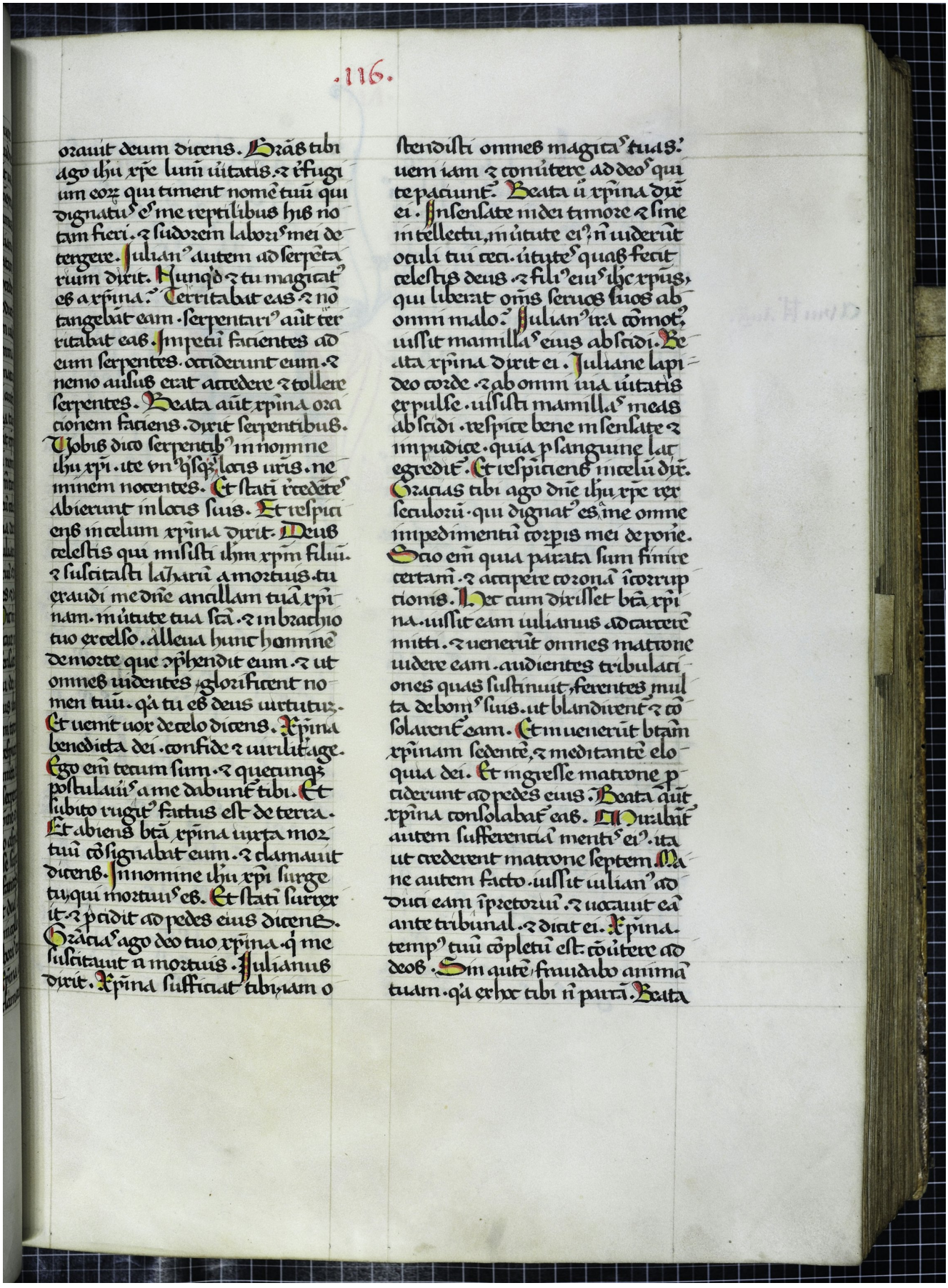

orauit deum dicens. Gr̃as tibi
ago ih̃u xp̃e lum̃ ueritatis. ⁊ refugi
um eoꝝ qui timent nomẽ tuũ qui
dignatus es me reptilibus his no
tam fieri. ⁊ sudorem laboris mei de
tergere. Julianus autem ad serpẽta
rium dixit. Nunq̃d ⁊ tu magicatus
es a xp̃ina. Territabat eas ⁊ nõ
tangebat eam. serpentarius aũt ter
ritabat eas. Impetũ facientes ad
eum serpentes. occiderunt eum. ⁊
nemo ausus erat accedere ⁊ tollere
serpentes. Beata aũt xp̃ina ora
cionem faciens. dixit serpentibus.
Vobis dico serpentibus in nomine
ih̃u xp̃i. ite vnusq̃sq̃ locis uris. ne
minem nocentes. Et statim recedẽtes
abierunt in locis suis. Et respici
ens in celum xp̃ina dixit. Deus
celestis qui misisti ih̃m xp̃m filiũ.
⁊ suscitasti lazarũ a mortuis. tu
exaudi me dn̄e ancillam tuã xp̃i
nam. in ũtute tua sc̃a. ⁊ in brachio
tuo excelso. alleua hunc hominẽ
de morte que cõprehendit eum. ⁊ ut
omnes uidentes glorificent no
men tuũ. q̃a tu es deus uirtutũ.
Et uenit uox de celo dicens. Xp̃ina
benedicta dei. confide ⁊ uirilit age.
Ego em̃ tecum sum. ⁊ quecunq̃
postulauis a me dabunt tibi. Et
subito rugitus factus est de terra.
Et abiens bt̃a xp̃ina iuxta mor
tuũ cõsignabat eum. ⁊ clamauit
dicens. In nomine ih̃u xp̃i surge
tu, qui mortuus es. Et statim surrex
it. ⁊ p̃cidit ad pedes eius dicens.
Gr̃acias ago deo tuo xp̃ina. q̃ me
suscitauit a mortuis. Julianus
dixit. Xp̃ina sufficiat tibi, iam o

stendisti omnes magicas tuas.
uem iam ⁊ conuertere ad deos qui
te paciunt. Beata ũ xp̃ina dixit
ei. Insensate in dei timore ⁊ sine
intellectu, in ũtute eius, n̄ uiderũt
oculi tui ceci. ũtutes quas fecit
celestis deus. ⁊ filius eius ih̃c xp̃us,
qui liberat om̃s seruos suos ab
omni malo. Julianus ira cõmotus,
iussit mamillas eius abscidi. Be
ata xp̃ina dixit ei. Juliane lapi
deo corde. ⁊ ab omni uia ũtatis
expulse. uisisti mamillas meas
abscidi. respice bene insensate ⁊
impudice. quia p̃ sanguine lac
egreditur. Et respiciens in celũ dixit.
Gracias tibi ago dn̄e ih̃u xp̃e rex
seculorũ. qui dignatus es a me omne
impedimentũ corp̃is mei deponẽ.
Scio em̃ quia parata sum finire
certam̃. ⁊ accipere coronã ĩcorrup
tionis. Hec cum dixisset bt̃a xp̃i
na. iussit eam iulianus ad carcerẽ
mitti. ⁊ uenerũt omnes matrone
uidere eam. audientes tribulaci
ones quas sustinuit, ferentes mul
ta de bonis suis. ut blandirent ⁊ cõ
solarent eam. Et inuenerũt bt̃am
xp̃inam sedentẽ, ⁊ meditantẽ elo
quia dei. Et ingresse matrone p̃
ciderunt ad pedes eius. Beata aũt
xp̃ina consolabat eas. Mirabãt
autem sufferenciã mentis eius. ita
ut crederent matrone septem. Ma
ne autem facto. iussit iulianus ad
duci eam ĩpretoriũ. ⁊ uocauit eã
ante tribunal. ⁊ dicit ei. Xp̃ina.
tempus tuũ cõpletũ est. cõuertere ad
deos. Sin autẽ fraudabo animã
tuam. q̃a ex hoc tibi n̄ parcã. Beata